

ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΟΥ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Ταγιαπιέρα 3 - 5, Αθήνα, Τ.Κ. 11525 • Τηλ.- Fax: 210 6716 715 • e-mail:nellaselias39@gmail.com • Ιστοσελίδα: www.rovoliari.gr
Χρόνος 27ος • Αριθμός φύλλου 108 • Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2011

Το χωριό τις γιορτινές μέρες

Γράφει η Λούλα Σπυροπούλου

Το χωριό τις ημέρες των Χριστουγέννων ήταν ένα πανέμορφο, ορεινό, χιονισμένο τοπίο.

Το χιόνι ήταν τόσο ώστε και με τη βοήθεια των τοπικών αρχών να μην εμποδίζονται οι μετακινήσεις των λιγοστών επισκεπτών του χωριού μας.

Πολλές παράμετροι δεν επέτρεψαν στους Ροβολιαρίτες να γιορτάσουν στο χωριό μας τις άγιες μέρες: οι λιγοστές αργίες, η μετεωρολογία που υπερέβαλε στην πρόγνωση των καιρικών συνθηκών, η οικονομική κρίση που φρενάρει τις μετακινήσεις, αλλά και τα πολλά πένθη, που ειδικά φέτος μαυρίζουν το σκηνικό.

Όλα αυτά, πιστεύω, συνετέλεσαν στο να είναι λιγοστά τα σπίτια που στολίστηκαν, άναψαν φωτάκια, ντύθηκαν γιορτινά.

Το χριστουγεννιάτικο δέντρο της πλατείας έστεκε επιβλητικό – αν και λιτά στολισμένο – με την φυσική ελάτινη μορφή του. Ήθελε να ζεστάνει τις ανθρώπινες ψυχές, το χειμωνιάτικο τοπίο και, με τα επιπλέον φυσικά στολίδια του από κρύσταλλα χιονιού, να το κάνει διαφορετικό, ξεχωριστό.

Την παραμονή της Πρωτοχρονιάς ακούστηκαν από λιγοστά παιδιά τα Κάλαντα και μια μεγάλη παρέα έκλεισε τα προβλήματα έξω από την πόρτα του καφενείου του Χριστού Ρίζου και έφαγαν τοπικά εδέσματα, ήπιαν, γέλασαν, γλέντησαν και υποδέχτηκαν το 2012.

Ανήμερα πρωτοχρονιάς ήχησαν και καλωσόρισαν τον καινούργιο χρόνο οι καμπάνες της εκκλησίας των Αγίων Αποστόλων και τελέστηκε η θεία λειτουργία.

Ο Σύλλογος έκοψε την βασιλόπιτα για το χωριό μαζί με όλο το εκκλησίασμα, όπως συνηθίζει κάθε χρόνο.

Ας είμαστε καλά και του χρόνου με περισσότερα φωτισμένα σπίτια και χωρίς τη θλίψη που έχει σκορπιστεί φέτος - για πολλούς λόγους – στις Ροβολιαρίτικες ψυχές.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Κατά τους φθινοπωρινούς μήνες που αρχίζει η συγκομιδή των κηπευτικών και των ξηρών καρπών (καρύδια – κάστανα) ακούστηκαν από πολλούς παράπονα για κλοπές!

Νομίζω ότι δεν είναι ιδιον, ούτε της Ροβολιαρίτικης καταγωγής, ούτε της νοοτροπίας μας, ούτε αυτής της κρίσης που περνάμε, ούτε και θα πρέπει να ισοπεδωθούν τα πάντα.

Κάποιες αξίες και αρχές πρέπει να μείνουν αλώβητες.

Για να καλλιεργηθούν αυτά τα προϊόντα χρειάστηκε από τους ιδιοκτήτες τους χρήμα, χρόνος και κόπος.

Κοπή Πρωτοχρονιάτικης πίτας

**Ολόθερμες ευχές για το 2012
σε συγχωριανούς και φίλους:
Ειρήνη, Υγεία, Προκοπή,
Ελπίδα**

**για το αύριο όλων μας
και Απαλλαγή από
ό,τι μας άφησε
το προηγούμενο.**

**Το Διοικητικό Συμβούλιο
του Συλλόγου**

Η χειμερινή συνάντηση – συνεστιάσή μας

Το Διοικητικό Συμβούλιο σας προσκαλεί στη χειμερινή συνάντηση – συνεστιάσή μας που θα γίνει την **Κυριακή το μεσημέρι 19 του Φλεβάρη 2012 στην ταβέρνα Β. και Α. Κοτρωνιά, στο γνωστό μας στέκι (Λεωφόρος Πάρνηθας 360), με ελεύθερο μενού. Για συνεννόηση επικοινωνείτε με την Ταβέρνα (τηλ. 210 24 60 422) ή την Πρόεδρο του Συλλόγου (Λούλα Σπυροπούλου τηλ. 210 645 63 01).**

Οι καιροί έχουν αλλάξει, αλλά δεν θα θέλαμε να στερήσουμε από τα μέλη μας την καθιερωμένη πια συνάντηση που είναι και ευκαιρία να βλεπόμαστε, να ανταλλάσσουμε ευχές, να ξαναζωντανεύουμε αναμνήσεις και σχέδια, να μαθαίνουμε τα νέα ο ένας για τον άλλο και τα νέα του χωριού.

Αποφασίσαμε, λοιπόν, να μαζευτούμε αυτό το Κυριακάτικο μεσημέρι, **να κόψουμε τη Βασιλόπιτα, να ευχηθούμε ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ, να ιδωθούμε, να μιλήσουμε, να φάμε και να πιούμε και γιατί όχι... να γλεντήσουμε και να χορέψουμε αντάμα.**

Προσπερνώντας κάθε εμπόδιο και δυσκολία, ας βρεθούμε και πάλι μαζί!

Λούλα Σπυροπούλου

Η αξία των Χριστουγεννιάτικων μύθων ΑΪ ΒΑΣΙΛΗΣ - ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΤΡΟ – ΚΑΛΑΝΤΑ

Η κυρία του διπλανού διαμερίσματος, με τον Αντώνη στο Νηπιαγωγείο και τη Μαρία στην Α' τάξη, ξεκίνησε τη χριστουγεννιάτικη διακόσμηση. Έβαζε γιρλάντες στην πόρτα, όταν κατέφτασα και έκανα το σχετικό κολακευτικό σχόλιο. Οπότε άδραξε την ευκαιρία να ρωτήσει:

Τι λέμε στα παιδιά για τον Αϊ Βασίλη;

Υπάρχει στα αλήθεια;

Συντηρούμε τον μύθο του ή υπάρχει κίνδυνος να απογοητευτούν όταν ανακαλύψουν την αλήθεια;

Είχαμε έτσι την ευκαιρία να ξεκαθαρίσουμε μερικά πράγματα κάτι που έχω κάνει πολλές φορές στα σεμινάρια για γονείς στο σχολείο που εργαζόμουν.

Πιστικά ερωτήματα

Τι κερδίζουμε λέγοντας την αλήθεια;

Ποια ΑΛΗΘΕΙΑ; Των ενηλίκων ή των παιδιών;

Το νόημα της ζωής πηγάζει μόνο από ό,τι βλέπουμε και αγγίζουμε;

Παιδιά και κατανόηση του Κόσμου

Όσοι από εσάς έχετε κοντά σας παιδιά ή εγγόνια ηλικίας Νηπιαγωγείου κάντε το παρακάτω παιχνίδι: **Βάλτε σε ένα τραπέζι δίπλα δίπλα, δηλ. παράλληλα, δυο ίσα καλαμάκια, διαφορετικού χρώματος και πείτε στο παιδί ότι θα κάνετε με αυτά ένα παιχνίδι. Φροντίστε να εξασφαλίσετε – χωρίς να υποβάλετε εσείς την ιδέα – την παραδοχή του παιδιού ότι τα καλαμάκια είναι ίσα.**

Μετά μεταποτίστε το ένα από τα δύο προς τα δεξιά ή

αριστερά. Κάνοντας την ερώτηση, αν τώρα τα καλαμάκια είναι ίσα, θα εκπλαγείτε. Η απάντηση του παιδιού είναι ότι **δεν είναι ίσα. Μετακινώντας πάλι το καλαμάκι στην αρχική του θέση, το παιδί παραδέχεται ότι τώρα είναι και πάλι ίσα. (Το ίδιο θα συμβεί, αν η μετακίνησή του γίνει με το άλλο καλαμάκι).**

Τι συμβαίνει λοιπόν με την αντίληψη του παιδιού πάνω σε κάτι ολοφάνερο, όπως είναι το σταθερό μήκος αυτών των δύο αντικειμένων που βρίσκονται μπροστά του;

Η σκέψη των παιδιών αυτής της ηλικίας δεν λειτουργεί συμψηφιστικά. Αδυνατούν να κατανοήσουν την αυταπόδεικτη για τους μεγάλους αλήθεια: **ό,τι περισσεύει από τη μία άκρη, λείπει από την άλλη. Και επιπλέον «δεν έχουν κατακτήσει ακόμα την ικανότητα να αντιλαμβάνονται ότι ένα μήκος, ή ένα γεωμετρικό σχήμα ή ένας όγκος δεν μεταβάλλονται όταν τους αλλάξουμε θέση ή σχήμα».** Αυτά θα τα κατακτήσουν σταδιακά.

Η παιδική ηλικία είναι περίοδος σταδιακών κατακτήσεων, ανακαλύψεων και μάθησης. Έτσι το νόημα της ζωής δεν πηγάζει μόνο από ό,τι βλέπουμε και αγγίζουμε. Η ύπαρξη του αόρατου και του ανεξήγητου προσθέτουν νόημα στο μυστήριο και το θαύμα της ζωής. Τα παιδιά φαντάζονται αυτά που τους επιτρέπουν οι εμπειρίες τους και **κατανοούν όσα μπορούν.**

Μύθοι και παραμύθια υπήρξαν και εξακολουθούν να είναι μέρος της ζωής του ανθρώπου και είναι εργαλεία μεταβίβασης στις νεότερες γενιές αξιών και πολιτισμού.

Υπάρχει ο Αϊ Βασίλης;

Ασφαλώς και υπάρχει! Όπως υπάρχει η αγάπη, η αφοσίωση, η γενναιοδωρία. Τι το καλύτερο για τη διδασκαλία της γενναιοδωρίας από το να μιλήσουμε για τον Αϊ Βασίλη, που έρχεται από κάπου μακριά, κατεβαίνει από την καμινάδα και αφήνει τα δώρα του, χωρίς να απαιτεί από τα παιδιά ανταλλάγματα παρά μόνο να είναι καλά παιδιά; Σημαντική ευκαιρία για αυτά να κάνουν ανασκόπηση της συμπεριφοράς τους, να αναστοχαστούν και να αποκτήσουν κίνητρα για καλύτερη συμπεριφορά.

Μεγαλώνοντας θα μπορούν να βλέπουν σταδιακά τις ασυ-

Συνέχεια στη σελ. 6

Έφυγαν από κοντά μας

Μνήμη Ζαφείρας Νέλλα

ΓΡΑΦΕΙ Η ΙΩΑΝΝΑ ΘΩΜΑ ΝΕΛΛΑ

Μαμά!! Μάνα!!!!..... Αυτά είναι τα λόγια μου όταν, κάθε φορά, έμπαινα στο σπίτι στα Ιλίσια να την δω.... Ήξερα ότι θα την έβλεπα ή ότι θα την άκουγα αμέσως να έρχεται τρέχοντας να με φιλήσει και να μου μιλήσει.... Πολλές φορές, ήξερα ότι ήταν εκεί γιατί οδηγός ήταν οι εξαιρετικές μυρωδιές που αναδύονταν από την κουζίνα και με κυνηγούσαν από την κεντρική είσοδο της πολυκατοικίας....

Άλλες φορές πάλι, περριμένα με ανυπομονησία τηλεφώνημά της... Ήξερε ποιες ώρες θα με έπαιρνε για να με βρει και πάντα έκλεινε με τη φράση «την ευχή μου να' χεις και καλό ξημέρωμα!». Πόσο το νοσταλγώ τώρα ξέροντας ότι δε θα το ξανακούσω ποτέ πια... Είναι τόσα πολλά τα πράγματα που νοσταλγώ και καταλαβαίνω ότι μου λείπουν που είναι αδύνατον κι ίσως ανώφελο να τα καταγράψω όλα. Τι σημαίνει μάνα για τον καθένα από μας; Τα πάντα! Ποιοι συνειρμοί μας έρχονται όταν προφέρουμε αυτή τη λέξη; Ποια συναισθήματα μας ξυπνάνε όταν την σκεφτόμαστε τη δική μας τη μάνα; Τρυφερότητα, ασφάλεια, αγάπη, πείρα, γνώση, υπομονετικότητα, κατανόηση, γλυκύτητα... και προπάντων, μια αγκαλιά χωρίς πολλά λόγια για καληνύχτα...

Πώς να ξεχάσω το πηγαίο γέλιο της, τις κουβέντες της για οτιδήποτε, τους φόβους της, τις ανησυχίες της, τις νοηθείες της, όλες τις καλές και κακές στιγμές της; Αδύνατον! Τα ρούχα της είναι όλα εδώ, τα παπούτσια της, τα γυαλιά της, τα καλλυντικά της.... Κι αυτή; Πού πλανάται τώρα; Εκεί που μας λέει η θρησκεία μας; Μακάρι!

Πάντα πίστευα πως η μητέρα μου θα ήταν εδώ για καιρό, για χρόνια να

με συντροφεύει στη δική μου πορεία μόνη της μεν, αλλά με απίστευτη δύναμη και θέληση για ζωή δε. Και το απέδειξε δίνοντας τη δική της μάχη με τον καρκίνο όλο αυτό το χρονικό διάστημα όρθια και γελαστή ελπίζοντας ότι θα το ξεπεράσει... Πάντα ανατρίχιαζα στη σκέψη ότι μπορεί να μου πάθει κάτι κακό και να μου φύγει, αλλά πάντα την απωθούσα ώσπου οι χειρότεροι επιήλτες μου έγιναν πραγματι-

κότητα! Είναι πολύ δύσκολο να αποδώσω αυτά που νιώθω και μάλιστα σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα από το χαμό της γιατί πονάω. Πονάω που δεν είναι εδώ, με πονάει που ξέρω ότι δε θα με περιμένει κανείς από τους γονείς μου πια στο σπίτι ή στο χωριό, με πονάει που αυτοαποκαλούμαι «ορφανή» τόσο γρήγορα, σάματις να μπορούσα να προσδιορίσω τι είναι γρήγορα ή αργά για να φύγει κάποιος από δω.

Ένα πράγμα ξέρω βαθιά μέσα μου: το κενό που δημιουργήθηκε με το χαμό της θα παραμείνει κενό, η πληγή που άνοιξε θα παραμείνει ανοιχτή μόνο που, με τον καιρό, δε θα πονάει τόσο, δε θα φαίνεται τόσο....

Ξέρω ότι πάντα θα την ψάχνω να τη δω και να ακούσω τη φωνή της κι ενδόμυχα μέσα μου θα περιμένω να τη δω ακμαία όπως τη θυμάμαι..., όπως στη φωτογραφία. Για μένα, αυτό το κενό δε θα αναπληρωθεί ποτέ με κανέναν γιατί είναι η θέση της μαμάς και του μπαμπά που άδειασαν στην καρδιά μου. Μόνο ένας μπαμπάς και μία μαμά υπάρχουν για τον καθένα μας.... Σ' αγαπώ πολύ όπου και να 'σαι.

Γάννα Θωμά Νέλλα

Μνήμη Ζαφείρας Νέλλα

Γράφει η Λαμπρούλα Κρητικιάκη - Νέλλα

Ποιος το περίμενε, Ζαφείρα μας, να ρημάξει το πατρικό μας ... και όλη η κάτω γειτονιά.

Τώρα στον Αϊ Γιώργη κοιμούνται κοντά κοντά πέντε άτομα από το πατρικό μας.

Ζαφείρα! ... Ζαφείρα! ... Πάλεψες πολύ σκληρά με το θεριό. Δεν ήθελες να το μάθουμε, ελπίζοντας ότι θα το νικήσεις, αυτό το θεριό. Όπως και τόσοι άλλοι, όπως ο αγαπημένος σου Θωμάς, δεν τα κατάφερες.

Στο καλό Ζαφείρα, στο καλό. Έζησες σχεδόν πενήντα χρόνια μέσα στο Νελλαϊκό. Το αγάπησες και σε αγάπησαν!

Σε αυτή την όμορφη γειτονιά, σ' αυτό το ιστορικό σπίτι που βασιλεύαν η αγάπη, το γέλιο, η ηρεμία, η κατανόηση, η συνεννόηση, η συμπόνια, η αλληλοβοήθεια, η φιλοξενία, οι πόρτες ήταν πάντα ανοιχτές για όλους και για όλα ...

Τώρα ερημιά, αράχνες, νυχτερίδες...

Ήσουν πολύ καλή νοικοκυρά, Ζαφείρα, σε όλα: στην καθαριότητα, στο μαγειρέμα, στο στόλισμα του σπιτιού, στη φροντίδα των παιδιών σου.

Τα λουλούδια στόλιζαν τα μπαλκόνια, τα παράθυρα και όλη τη γειτονιά. Τα λουλούδια μου που άφησα φεύγοντας για τη Γερμανία τα διατηρούσες ανθηρά. Τους κρίνους κάτω

από το σπίτι μας και τον μικρό μας κήπο.

Τώρα ... μαράθηκαν κι αυτά ... Πριν λίγα χρόνια, που ανέβηκα στο χωριό μας, με φίλεψες στο πατρικό μας γλυκό καρύδι. Ήταν τόσο γευστικό που έφαγα και δεύτερο. Μου είπες πως «από τη Μάνα έχω μάθει». Ναι Ζαφείρα, από αυτή τη Μάνα, την Κυρά Μάρθα, τη λεβέντισσα, την αρχόντισσα, την αγνή γυναίκα, που ήξερε να μας μαθαίνει και να μας συμβουλεύει πάντα για το καλό της ζωής μας. Αυτή ήταν η πεθερά σου: σωστή φροντίδα, σωστή εκπαίδευση, σωστά παιδιά.

Έφυγες Ζαφείρα μας, μέσα στις άγιες μέρες, παραμονές Πρωτοχρονιάς.

Ποιος θα ετοιμάζει το σπίτι να έρχονται τα παιδιά και τα εγγόνια σου; Ζαφείρα, θα σε θυμόμαστε όλοι όπως τότε, στα καλά, τα χαρούμενα κι ευτυχισμένα χρόνια.

Οι παραγγελιές μου για εκεί που πας είναι: Αγάπη! Αγάπη! Αγάπη!

Η ψυχούλα σου να εύρει ηρεμία, γαλήνη, ανάπαυση!

Και οι αγαπημένες σου κορούλες και οι εγγονές να βρουν παρηγοριά με το να θυμούνται τη μητέρα και γιαγιά που είχαν και που τους έφυγε τόσο απροσδόκητα.

Με αγάπη Η κουνιάδα σου, Λαμπρούλα

Μνήμη Ερασμίας Γώγου

ΕΡΑΣΜΙΑ ΓΩΓΟΥ: Γεννήθηκε στο Ροβολiάρι το 1942. Ήταν κόρη του Νίκου και της Χρυσούλας Λάμπου. Παντρεύτηκε τον Δημήτριο Γώγο. Απέκτησαν δύο παιδιά, τη Βασιλική και τον Απόστολο. Ζούσε στην Αθήνα. Απεβίωσε στις 9 Νοεμβρίου 2011.

Γράμμα από τα παιδιά της

Γλυκιά μας Μανούλα, πόσο όμορφη ήσουν φεύγοντας για το τελευταίο σου ταξίδι. Έλαμπε το πρόσωπό σου, Μανούλα μας, η ομορφιά της ψυχής σου.

Έφυγες νωρίς από κοντά μας, δίχως να προλάβεις να χαρείς όλα όσα ήθελες. Το μόνο που μας παρηγορεί είναι ότι έφυγες γαλήνια, έχοντας στο πλάι σου τα παιδιά σου, χωρίς να φοβάσαι το θάνατο που πλησίαζε. Έφυγες δίχως να ταλαιπωρηθείς και χωρίς να μας ταλαιπωρήσεις, έτσι όπως εσύ ήθελες. Ήρεμη σε βρήκε ο άγγελος του θανάτου, όταν ήρθε να κόψει τη χορδή της ζωής.

Είθε να ξεκουραστείς εκεί που θα πας, Μανούλα μας. Γιατί σε αυτή την ύπαρξη ταλαιπωρήθηκες πολύ. Γεννήθηκες μέσα στον πόλεμο, το γάλα της μάνας σου λιγοστό και δεν έφτανε να σε

χορτάσει. Μεγάλωσες μέσα στην πείνα και όταν ήσουν παιδάκι, από την αδυναμία δεν μπορούσες να σηκώσεις τα χεράκια σου ψηλά. Δούλεψες από μικρό κοριτσάκι στα χωράφια για να βοηθήσεις την οικογένειά σου. Τίποτα δεν σου χαρίστηκε στη ζωή και ό,τι απέκτησες ήταν μέσα από σκληρή εργασία. Πολλά αγαθά κατάφερες να αποκτήσεις Μανούλα μας μέσα από τη δουλειά σου. Εξασφάλισες σε μας τα παιδιά σου μια σχετική άνετη ζωή και βοηθούσες όποιον συνάνθρωπο είχε ανάγκη.

Ήσουν άνθρωπος ήπιων τόνων και αξιοπρεπής. Δεν ήθελες να κάνεις κακό σε κανέναν. Κακό λόγο δεν είχες να πεις, ακόμη και αυτούς που σε στεναχωρούσαν προσπαθούσες να τους δικαιολογήσεις και τους συγχωρούσες. Πολλές φορές βοηθούσες τους άλλους βάζοντας τον εαυτό σου σε δεύτερη μοίρα, τόσο που εμείς, τα παιδιά σου, αρκετές φορές σε μαλώνναμε γι' αυτό.

Επίγειος Άγγελος ήσουν Μανούλα μας. Ας συχωρήσει ο Θεός τα όποια σφάλματά σου και ας σε πάρει κοντά του στον Ουρανό.

Γλυκιά Μανούλα θα σε θυμόμαστε πάντα. Με απέραντη ευγνωμοσύνη,

Τα Παιδιά σου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θα θέλαμε να εκφράσουμε τις θερμές μας ευχαριστίες σε όσους τίμησαν με την παρουσία τους τη μητέρα μας Ερασμία και κατά την ημέρα της κηδείας και στο μνημόσυνο των σαράντα. Απόστολος και Βασιλική Γώγου Τα παιδιά της κατέθεσαν στο ταμείο της Εκκλησίας το ποσό των 100 €, αντί στεφάνων.

Μνήμη Αθανασίου Λιάπη

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ : Γεννήθηκε στο Ροβολiάρι Φθιώτιδος στις 25 Σεπτεμβρίου 1945, τρίτο παιδί του Λιαπογιάννη και της Κωνσταντίας, το γένος Νέλλα. Έζησε στη Λάρισα από νεαρή ηλικία και το 1974 νυμφεύθηκε την Ελένη Πατσούρα. Έζησαν μαζί 40 χρόνια, αποκτώντας δυο παιδιά, τον Ιωάννη και την Κωνσταντία Λιάπη. Πέθανε στις 8 Οκτωβρίου του 2011.

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΜΑΣ

Δεν ήθελα να σου γράψω αυτό το γράμμα. Αν ήξερα ότι ήταν η τελευταία φορά που σε έβλεπα να βγαίνεις από την πόρτα θα σε αγκάλιαζα και θα σε φώναζα για να σε αγκάλιασω ξανά. Θα ήθελα να είσαι ακόμα μαζί μας. Δε γνώριζα, όμως, ότι το αύριο δεν το έχει εξασφαλίσει κανείς. Οι μέρες, οι μήνες, τα χρόνια περνούν κι έρχεται κάτι ξαφνικό να μας αποδείξει πόσο μικροί κι απροετοίμαστοι είμαστε μπροστά σ' αυτό που λέγεται θάνατος. Και μένουμε μ' ένα κρυμμένο αχ, για τις σκέψεις που δεν ειπώθηκαν, τα συναισθήματα που δεν εκδηλώθηκαν, τις πράξεις που ποτέ δεν πραγματοποιήθηκαν.

Θέλω να σου πω ότι νιώθω περήφανος κάθε φορά που κάποιος αναφέρει το όνομά σου, πως περπατάω στο δρόμο και ο κόσμος με χαιρετά, άλλοι επειδή με ξέρουν προσωπικά και άλλοι λέγοντας "Να, αυτός είναι ο γιος του Θανάση". Ακόμα και μετά το θάνατό σου και ύστερα από πράγματα που έχω καταφέρει μόνος μου, για κάποιους παραμένω ο «γιος του Θανάση». Και καμαρώνω. Είμαι πολύ περήφανος για σένα, γιατί ο κόσμος σ' αγαπάει, γιατί έχουν όλοι να πουν μια καλή κουβέντα για σένα και θεωρούν ότι κι εγώ είμαι «καλός άνθρωπος», χάρη σε σένα. Να ξέρεις πως μας λείπεις πολύ, γιατί όσο ήσουν ζωντανός, μας αφιέρωσες χρόνο και μας άφησες να αισθανθούμε πόσο μας αγαπούσες. Γιατί μας αγαπούσες πολύ, το ξέρω καλά.

Αναπαύσου εν ειρήνη, πατέρα. Τη σηκώνουμε τη σημαία του ονόματός σου. Και εγώ και η Κωνσταντία και η μητέρα. Ακόμα και η Μαρία, η νύφη σου, σε έχει μέσα της σαν πατέρα, σε καμαρώνει και μιλάει με περηφάνια για σένα. Έτσι κι αλλιώς, μας άφησες αγάπη, ευχές, αναμνήσεις και το όνομά σου, μεγάλη και βαριά παρακαταθήκη.

ΥΓ : Θέλησα να μοιραστώ μαζί σου, έστω κι αργά, έστω και μ' αυτόν τον παράδοξο τρόπο, σκέψεις που δεν προλάβαμε, θέλησα να σου πω δυο λέξεις που ποτέ δε σου είπα. Και πρέπει να σου πω,

ακόμη, ότι δε σε ξεπέρασα ποτέ...

Ο γιος σου.

Είναι δύσκολο να γράφεις για τους δικούς σου ανθρώπους, αυτούς που αγαπάς και απρόσμενα χάνεις. Έχεις τόσα πολλά να πεις, μα θεωρείς ότι το χαρτί δεν τα χωράει, καθώς το μυαλό σου δε χωρά ακόμη αυτό που συνέβη. Θέλω να γράψω για τον πατέρα μου, το Θανάση Λιάπη, για να τον αποχαιρετήσω, να μοιραστώ συναισθήματα με όσους τον γνώριζαν και τον εκτιμούσαν και να τον συστήσω σε όσους δεν τον ήξεραν, αλλά κατάγονται από τον ίδιο τόπο, το χωριό μας.

Μέρες μετά το θάνατό του διάβασα τις γραμμές "Ο Θεός δε ζητά εξαιρετικούς ανθρώπους για απλά έργα, αλλά απλούς ανθρώπους για εξαιρετικά έργα". Και ο πατέρας μου ήταν απλός άνθρωπος, σεμνός και τίμιος, γεμάτος αγάπη και κατανόηση, με την αξιοπρέπεια και το σοβαρότητα μιας άλλης γενιάς. Ειλικρινής και ηθικός, αδικήθηκε μάλλον παρά αδικήσε και πάντα συγχωρούσε. Μια ανοιχτή αγκαλιά για όλους μας, με ένα βλέμμα γεμάτο ζεστασιά. Και κατάφερε εξαιρετικά πράγματα, με πιο σημαντικό την οικογένειά του. Παιδιά που τον αγαπούν και φέρουν την υστεροφημία που αφήνει πίσω του, γυναίκα που τον λατρεύει και τον τιμά, φίλους και συγγενείς, οι οποίοι έχασαν, όπως λένε, έναν "αδερφό".

Έχοντας φτάσει σε μια ηλικία που τη ζωή τη βλέπεις με πιο ώριμη ματιά και προσπαθώντας να βρω ξανά τις ισορροπίες που κάποτε θεωρούσα δεδομένες, έχω να πω "ευχαριστώ" το Θεό και ίσως τη μοίρα, καθώς μου χάρισε αυτόν τον πατέρα και γιατί, εφόσον ήταν γραφτό να φύγει νωρίς, έφυγε γεμάτος από την αγάπη και την αδυναμία που του είχαμε.

Μας λείπεις πολύ, η κόρη σου.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου εκφράζει προς τους οικείους τους τα ειλικρινή συλλυπητήριά του.

Φθινοπωρινά χρώματα

Χρυσόξυλο ή Κότινος

Είναι φυλλοβόλος θάμνος που φτάνει σε ύψος τα 2 έως 4 μέτρα. Τον συναντούμε στη νότια Ευρώπη και τη δυτική Ασία. Αναπτύσσεται σε ηλιόλουστες θέσεις, ακόμη και σε άγονα και ξηρά εδάφη. Πολλαπλασιάζεται με ημιξηλώδη μοσχεύματα. Το θεωρούμε ελληνικό φυτό και το παρατηρούμε και στα δικά μας δάση. Κυρίως κατά μήκος του δρόμου που οδηγεί στο χωριό μας.

Αποτελεί την πιο όμορφη φθινοπωρινή εικόνα στα χαμηλά δασικά οικοσυστήματα του τόπου μας.

Την Άνοιξη μας δίνει αυτή την απaráμιλλη ομορφιά των μπουκέτων των ανθέων του με το μεταξένιο χνούδι τους σε αυτές τις λεπτές αποχρώσεις και το Φθινόπωρο τα εντυπωσιακά χρώματα των φύλλων του.

Τα φύλλα του είναι εναλλασσόμενα, ωοειδή, μήκους έως 8 εκατ. και δηλητηριώδη. Πλούσια σε τανίνη, με χυμό πικρό και ερεθιστικό του δέρματος. Η περιεκτικότητα σε τανίνη είναι αυτή που κάνει το φυτό κατάλληλο για τη βυρσοδεψία.

Το ξύλο του είναι χρυσοπράσινο εσωτερικά και δίνει μια ωραία πορτοκαλί βαφή για νήματα. Οι Βυζαντινοί τη χρησιμοποιούσαν για να δίνουν στα ρούχα των ευγενών χρυσή απόχρωση.

Παρά το ότι δίνει άνθη και φθινοπωρινά φύλλα καταπληκτικών χρωματικών αποχρώσεων, ελάχιστα χρησιμοποιείται ως διακοσμητικό φυτό πάρκων και δενδροστοιχιών της πατρίδας μας.

Καταφεύγουμε, δυστυχώς, σε πανάκριβα εισαγόμενα είδη φυτών, όπως οι φοίνικες για να ανακαλύψουμε αργότερα ότι καταστρέφονται τόσο εύκολα από διάφορες ασθένειες και σκαθάκια.

Ακούει σε διάφορα κοινά ονόματα: σιμριτζέλι (Ήπειρος), πορδαλιά (Αστακός), ντριμιτζέλα (Σούλι), σύννεφο, καπνός, περουικόδεντρο (Γαλλία). Το επιστημονικό του όνομα είναι: *cotinus coggygria* και *rhus cotinus*. Επικρατεί το **χρυσόξυλο**.

Προσπάθησα τελευταία να θυμηθώ και το όνομά του στον τόπο μας. Δεν τα κατάφερα. Ρώτησα και μερικούς συγχωριανούς, αλλά δεν έβγαλα άκρη. Όποιος έχει να συνεισφέρει, είναι καλόδεκτη η προσφορά του.

Ηλίας Νέλλας

Ελεύθερη Γνώμη

Ω ΕΛΛΑΔΑ, ΑΓΕΛΑΔΑ!

Γράφει ο ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΟΥΚΑΣ, τ. Επιθεωρητής Εκπαίδευσης.

Την Ελλάδα μας όλοι την αγαπάμε όπως μια αγελάδα! Καθένας μας προσπαθεί να την αρμέξει όπως και όσο μπορεί για το δικό του συμφέρον, χωρίς καθόλου να ενδιαφέρεται, έστω και για όσο μέρος του αναλογεί, για τη φροντίδα της ύπαρξής της ή ακόμα να σκεφτεί, αν πρέπει από το γάλα της να ζήσουν όλα τα «μοσχάρια» της.

Καταντήσαμε, το μεγαλύτερο μέρος των συνανθρώπων μας, να αισθάνεται χαρά και ικανοποίηση και ότι κάτι είναι, μόνο, αν καταφέρει να κλέψει έστω και μια καρφίτσα από αυτό το άμοιρο το κράτος. Λέτε και ότι αυτή η πράξη του πιστοποιεί το γνώρισμά του ότι είναι Έλληνας!

Οι περισσότεροι και κυρίως όσοι έχουν την ευθύνη της εύρυθμης λειτουργίας του κράτους, και ο καθένας μας στην εργασία του, **αδιαφορούμε** για όσα συμβαίνουν στη χώρα μας όχι μόνο τα τελευταία χρόνια, αλλά και από παλιά.

Έτσι φτάσαμε στον πάτο του πηγαδιού πίνοντας όλο το νερό χωρίς πλέον καμιά προοπτική.

Τα όσα κακά συνέβησαν, και συμβαίνουν ακόμα και τώρα στον τόπο μας, όλοι τα γνωρίζουν, τα επισημαίνουν, χωρίς όμως να μεριμνούν για την εξαφάνισή τους.

Η **σπατάλη** είναι καθολικό φαινόμενο σε σημείο τρέλας. Παντού! Εδώ θα αναφερθώ σε κάτι που φαίνεται ασήμαντο. Όμως, αν το καλοσκεφτεί κανείς, θα αναγνωρίσει ότι είναι πολύ σημαντικό και η σπατάλη

που γίνεται είναι τεράστια στο σύνολό της.

Ένα απόγευμα ασχολήθηκα με τα φάρμακα που παίρνω κατά καιρούς ή τα άλλα που σχετίζονται με την ηλικία μου. Ψάχνοντας το οικιακό φαρμακείο μου βρήκα και άλλα τρία κουτιά που κατά καιρούς μου χορηγήθηκαν από τον γιατρό μου για διάφορες αιτίες σχετικά με την υγεία μου.

Το πρώτο κουτί είχε υπόλοιπο εννέα κάψουλες από τις δεκαοκτώ συνολικά και έληξαν τον Φεβρουάριο του 2013. Θυμήθηκα ότι μου το είχε δώσει ο οδοντογιατρός μου να πάρω επί τρεις ημέρες από τρία χάπια προκειμένου να κάνω μια εξαγωγή δοντιού. Από τα 18 χρησιμοποίησα τα μισά. Τα άλλα μισά θα πάνε οπωσδήποτε στα σκουπίδια. Άρα το δημόσιο ζημιώθηκε κατά το ήμισυ της αξίας τους.

Το δεύτερο κουτί, των είκοσι χαπιών, λήγει τον Δεκέμβριο του 2013. Χρησιμοποίησα κατ' εντολήν του γιατρού μου τα πέντε. Δεν θυμάμαι το λόγο για τον οποίο τα χρησιμοποίησα ούτε και πρόκειται να τα χρησιμοποιήσω. Συνεπώς και εδώ η ζημιά είναι τα τρία τέταρτα της αξίας αγοράς τους.

Τέλος, βρήκα και ένα ακόμη κουτί που είχε τριάντα δισκία. Χρησιμοποίησα τα οκτώ. Τα υπόλοιπα 22 τα έχω! Λήξη τους τον Νοέμβριο του 2014 και αυτά πόσο να τα κρατήσω, πότε και πώς να τα χρησιμοποιήσω; Ούτε και που θυμάμαι για ποια αρρώστια τα πήρα. Άρα και αυτά θα πάνε στα σκουπίδια ...

Αν και ηλικιωμένος, δεν χρησιμοποιώ συχνά φάρ-

μακα. Μόνο τα απολύτως αναγκαία.

Σκεφτείτε, όμως, πόσες χιλιάδες ή και εκατομμύρια ευρώ σπαταλά το κράτος άσκοπα και πόσοι **πλουτίζουν παράλογα και παράνομα** από αυτή την κατάσταση!

Τι θα μπορούσε να γίνει;

Κάτι που το διαπίστωσα ότι γινόταν στην Αμερική όταν επισκέφτηκα έναν συγγενή μου το 1986 και που ασφαλώς θα γίνεται και τώρα όχι μόνο εκεί αλλά και σε πολλές άλλες χώρες. Εκεί οι γιατροί γράφουν στη συνταγή τον αριθμό των χαπιών που πρέπει να πάρει ο ασθενής από το φαρμακείο. Όχι ολόκληρο το κουτί όπως γίνεται εδώ στη χώρα της βολής και των ασιδων.

Ακόμα η κάθε συσκευασία που δίνει ο φαρμακοποιός περιέχει και το χαρτί με τις οδηγίες που δεν έχει, όπως εδώ, τόσες λεπτομέρειες και με τόσο μικρά γράμματα, που δεν διαβάζονται ούτε με φακό, εκτενείς αναφορές για τις παρενέργειες με όρους άγνωστους στους περισσότερους απλούς ανθρώπους που τους κάνουν να τρομοκρατούνται σε σημείο που να τα πετούν πριν καν τα δοκιμάσουν. Και πάλι σπατάλες!

Αυτές οι λεπτομέρειες αφορούν το γιατρό και το όλο σύστημα της παροχής ιατροφαρμακευτικής περιθαλψής.

Για όλα αυτά, και για πολλά άλλα που μας συμβαίνουν, υπάρχουν λύσεις. Άνθρωποι δεν υπάρχουν που να νοιάζονται ή δεν θέλουν να τις εφαρμόσουν. Πολλοί μιλούν για αλυσίδα ιδιοτελών συμφερόντων.

ΘΕΜΑΤΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ Δάση Ορεινών Περιοχών

Στο πλαίσιο του Έτους Δασών διοργανώθηκε στο Καρπενήσι από την Ελληνική Εταιρία Περιβάλλοντος και Πολιτισμού και το Δήμο Καρπενησίου την 18η Νοεμβρίου ΗΜΕΡΙΔΑ με το παραπάνω θέμα.

Μεταξύ των ομιλητών ήταν και ο υπογράφων. Ανέπτυξα το θέμα: ορεινά δάση: παραδοσιακές αειφορικές πρακτικές όπου παρουσίασα όσα κάναμε παλιότερα για να προστατέψουμε τα δάση μας (το απαγορευμένο, το κλάρισμα, την ξήλευση) και για τα οποία έχω γράψει παλαιότερα στην εφημερίδα μας.

άλλα δένδρα σε διάφορα στάδια προσβολής, με νεκρούς κλάδους και κιτρινωμένα φύλλα.

Στα προσβεβλημένα δένδρα που δεν έχουν νεκρωθεί ακόμα, όταν αφαιρεθεί ο φλοιός, παρατηρείται μεταχρωματισμός του ξύλου σε μορφή λωρίδων χρώματος κυανόμαυρου έως καστανόμαυρου.

Πώς διαδίδεται η ασθένεια;

Ο μύκητας εισβάλλει στο δένδρο από πληγές στα κλαδιά, τον κορμό ή τις ρίζες.

Μολυσμένα εργαλεία: πριόνια, αλυσοπριόνια, τσεκούρια κ.λπ., που έχουν χρησιμοποιηθεί σε προσβεβλημένα δένδρα και στη συνέχεια σε υγιή.

Εκσκαπτικά μηχανήματα: μπουλντόζες, εκσκαφείς κ.ά. που χρησιμοποιούνται σε περιοχές με προσβολές και στη συνέχεια μεταφέρονται σε άλλες περιοχές.

Αναστομώσεις των ριζών. Σε κάθε εστία προσβολής, το παθογόνο διαδίδεται υπογείως από τα προσβεβλημένα δένδρα στα γειτονικά υγιή με την επαφή και αναστόμωση των ριζών τους.

Μέσα στα ποτάμια και τους χείμαρρους τα προσβεβλημένα δένδρα σπάζουν και μεταφέρονται με το νερό δημιουργώντας νέες εστίες προσβολής.

Τι πρέπει να κάνουμε;

Αποφυγή παρεμβάσεων

Αποφεύγουμε την υλοτομία, κλάδευση και την με οιονδήποτε τρόπο δημιουργία πληγών σε δένδρα πλατάνου, ιδιαίτερα σε περιοχές που έχει εντοπιστεί η ασθένεια.

Αποφεύγουμε την είσοδο μηχανημάτων και τα κάθε είδους χωματουργικά έργα σε περιοχές με πλατάνια.

Ωστόσο το σημαντικότερο από τα θέματα που παρουσιάστηκαν και με κάνει να αναφερθώ σε αυτό ήταν η παρουσίαση που έκανε ο κ. Παναγιώτης Τσόπελας, Δρ. Δασολόγος - Φυτοπαθολόγος, του Ινστιτούτου Μεσογειακών Δασικών Οικοσυστημάτων, με θέμα του: **Οι καταστρεπτικές συνέπειες του μεταχρωματικού έλκους στα φυσικά οικοσυστήματα πλατάνου της Ελλάδας.**

Η ασθένεια του μεταχρωματικού έλκους του πλατάνου είναι μία από τις πλέον καταστρεπτικές ασθένειες δασικών δένδρων παγκοσμίως. Ο μύκητας *Ceratocystis platani*, που προκαλεί την ασθένεια, εντοπίστηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα το 2003 στη Μεσσηνία και έχει ήδη προσβάλλει και νεκρώνει χιλιάδες δένδρων πλατάνου στην Πελοπόννησο, ενώ το 2010 η ασθένεια διαπιστώθηκε και στην Ήπειρο. Ο σημαντικότερος παράγοντας διασποράς του παθογόνου στην Ελλάδα είναι ο άνθρωπος, με μηχανήματα εκσκαφής και εργαλεία κοπής κλάδων. Εάν δεν ληφθούν άμεσα δραστικά μέτρα για τον περιορισμό της εξάπλωσης της ασθένειας, το παθογόνο μπορεί να διαδοθεί ταχύτατα και στις υπόλοιπες περιοχές της χώρας προκαλώντας μία τεράστια οικολογική καταστροφή.

Τα συμπτώματα είναι:

Στα αρχικά στάδια τα προσβεβλημένα πλατάνια εμφανίζουν μειωμένη βλάστηση, μικροφυλλία ή/και χλώρωση (κιτρίνισμα) των φύλλων.

Στα μεγάλα δένδρα παρατηρούνται νεκρά κλαδιά συνήθως στη μία πλευρά του δένδρου, ενώ στη συνέχεια η προσβολή επεκτείνεται και στα υπόλοιπα κλαδιά.

Σε μικρότερα δένδρα παρατηρείται ολική νέκρωση του δένδρου μέσα σε μία βλαστική περίοδο.

Στις εστίες προσβολής διακρίνονται συνήθως νεκρά δένδρα και δίπλα τους

Το χωριό μας στα χειμωνιάτικα

που χρησιμοποιούνται σε πλατάνια πρέπει να απολυμαίνονται πριν και μετά τη χρήση τους.

Απολυμαντικά: Για την απολύμανση εργαλείων μπορεί να χρησιμοποιηθεί ένα διάλυμα χλωρίνης 20% ή πράσινο οινόπνευμα ή φορμόλη 5%. Επίσης, εγκεκριμένα σκευάσματα με τεταρτοταγή άλατα του αμμωνίου (quaternaryammonium) ή orthophenylphenol μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την απολύμανση εργαλείων και μηχανημάτων.

Δεν θα θέλαμε να φτάσει και στο χωριό μας αυτή η ασθένεια. Σκέφτεστε να χάσουμε το καμάρι μας στην πλατεία του χωριού ή τα πλατάνια στο Ρακαριό;

Αλλά και πιο πέρα. Σκέφτεστε να μεταδοθεί η ασθένεια στο μεγαλύτερο πλατανόδασος της Ελλάδας, αυτό του Σπερχειού, από τον Προφήτη Ηλία στο Καστρί μέχρι τον Άγιο Γεώργιο Τυμφρηστού;

Στα καφεενεία του χωριού έχουν τοποθετηθεί σχετικές ενημερωτικές αφίσες.

Στην ιστοσελίδα του Ινστιτούτου Μεσογειακών Δασικών Οικοσυστημάτων www.fria.gr/platanos/ πολίτες και τοπικές αρχές θα βρουν περισσότερες πληροφορίες.

Παρακαλούμαστε και προκαλούμαστε όλοι. Έχουμε χρέος να επαγρυπνούμε και να δρούμε!

Ηλίας Νέλλας

«Προτιμώ έναν ευτυχισμένο οδοκαθαριστή από έναν νευρωτικό ακαδημαϊκό».

Τ. Βαατάινεν

Διευθυντής Σχολείου στη Φινλανδία

FIRE ELECTRONICS
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ
ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

- ΔΟΥΡΥΦΟΡΙΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ - ΚΕΡΑΙΩΝ TV
- ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
- ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΠΥΡΑΝΙΧΝΕΥΣΗΣ
- ΚΑΙΣΙΕΤΑ ΚΥΚΛΩΜΑΤΑ CCTV

ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 41 ΤΗΛ.: 210 8628 412 - FAX: 210 8649 027
ΑΘΗΝΑ ΚΙΝ.: 6932 647 047
www.fireelectronics.gr e-mail: service@fireelectronics.gr

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΑΝ. ΒΕΛΛΟΥ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΛΑΔΩΝ
ΖΩΗΣ • ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ • ΠΥΡΟΣ • ΣΚΑΦΩΝ κ.λπ.
Με δική σας επιλογή Εταιρίας

Ιατωβριάνδου 29 Τ.Κ. 10431, Αθήνα
Τηλ. 210 5232411, 210 5232534, Fax: 210 5232186
e-mail: veliosan@yahoo.gr

Πληροφορίες, Τηλ., 6977624249

